No. 139. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 21 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Spoorweg van Antwerpen naar Holland.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

De *Précurseur* berekent dat men over den *Ouden-Bosch* en *Willemstad* slechts eenen afstand van 15 à 16 uren naar Rotterdam zou hebben af te leggen, en over Breda 20 uren. *Wy* berekenen, dat de afstand, volgens ons denkbeeld af te leggen, insgelijks zou bedragen 20 uren; doch — wij behoefden nu niet *over te varen.*

Let men toch maar eens op de bezwaren, aan die overvaart verbonden. *Rotterdam* en *Antwerpen* zijn belangrijke koopsteden; en achter dezelve liggen geheele, sterk bevolkte rijken. Zal het dan te verwonderen zijn, dat men vaak lange spoortreinen, ook met *koopmansgoederen*, hebben zal? Zulke treinen op eene stoomboot over te voeren, gelijk eene diligence, gaat niet wel aan.

Dus moet men, bij iedere overvaart, waarschijnlijk alles ontladen en aan de overzijde weder opladen.

Een trein, gelijk aan dien welken men aan de overzijde achter liet, of nog grooter, door de aan het station bijgekomene passagiers of goederen, moet worden in gereedheid gebragt. Wanneer men nu, *voor dit alles*, slechts een half uur rekent, en voor de overvaart van *Moerdyk* op *Willemsdorp* een kwartier uurs, dan heeft men reeds eenen tijd verloren, in welken men, op den vasten weg, 6 uren afstands kan afleggen.

Nu is men te *Willemsdorp* gereed, en begint men den trein langzaam in beweging te stellen, tot men, binnen weinige minuten, te Dordrecht wederom aan het afladen moet, om te *Zwyndrecht* weder op te laden, op eenen nieuwen trein, die dáár wederom in gereedheid moet worden gebragt. Weder een half uur verlies, dat is een afstand van 4 uren op den vasten weg. Te *Charlois* gekomen, moet er op nieuw worden afgeladen en passagiers, goederen en bagage op de stoomboot worden overgebragt; dat is zeker weder een groot kwartier, gelijk staande aan 2 uren afstands op den spoorweg; en *nu* is men te Rotterdam. *Te zamen* dus een tijdverlies van minstens 1½ uur, in welken tijd men, *op den vasten weg*, omtrent 12 uren aflegt.

Men denke nu nog eens aan het onaangename voor de passagiers, vooral bij slecht weder, om telkens te moeten uit- en inklimmen; aan het schadelijke, voor de bagages en de koopgoederen, bij het zoo dikwijls moeten af- en overgeladen worden; en *dan* verdwijnt, in ons oog, geheel het bezwaar van den te nemen geringen omweg, en het tijdverlies, hetwelk daarmede gepaard zou gaan.

De reis over de *Willemstad* nemende, moest men insgelijks driemalen op- en afladen en op stoombooten overgaan; doch de overvaart van *die* stad op de buitensluis, — een bij harden wind alleronaangenaamst, en niet zelden gevaarlijk vaarwater, — duurde nog daarenboven des te langer, wegens de breedte van den stroom aldaar, en zou niet zelden menigen passagier liever aan eenen anderen, meer veiligen en *vasten* weg de voorkeur doen geven.

Wilde men daarentegen den spoorweg niet verder vervolgen dan tot aan den Moerdijk en den verderen afstand met stoombooten afleggen, dan verloor men nog *meer* tijd, en kon bij ijsgang weinig of geen vrucht van den spoorweg hebben.

Wij gelooven derhalve, *dit* bezwaar genoegzaam te hebben wederlegd.

Nu het *eerst* genoemde: de grootere kosten, ten gevolge der eenigzins meerdere lengte van den weg (is door geene zoo breede, tusschen beide komende, stroomen verkort, zoo als bij de andere twee routes,) en voorts — de te bouwen *bruggen.*

Hier moeten wij nu beginnen, in afrekening te brengen, wat concessionarissen daartegen zouden uitwinnen; en *daarna* de voordeelen opsommen, welke zij er uit zouden trekken.

Vooreerst, vinden wij dan *drie* stoombooten met derzelver onderhoud, brandstof, gedurende schier den geheelen dag, voor zoover men zou aannemen, dat de reis minstens twee malen daags heen en weder zou geschieden, en dus de stoombooten op *vier* verschillende tijdstippen van den dag gereed zouden moeten liggen om te varen. Wijders het personeel dier booten, hetwelk niet gering zou kunnen zijn, wegens het lastige werk der af- en oplading, bij elke overvaart.

Die stoombooten zouden ook niet zeer klein kunnen zijn en derhalve, behalven hare *dagelyksche* behoeften, nog al vrij wat *kapitaal* vereischen.

Ten anderen, in de hijpothese, dat men de treinen niet met die stoombooten zou overvoeren, welk een uitgebreid materiëel zou men dan noodig hebben! Een trein van *Antwerpen* naar den *Moerdyk*; een dito van *Willemsdorp* naar *Dordrecht*; een dito van *Zwyndrecht* naar *Charlois!* Op al die plaatsen van vertrek, zou men wagens in aantal moeten voorhanden hebben, omdat men bezwaarlijk te voren zou kunnen bepalen, hoe groot het convooi zijn zou, hetwelk men van de overzijde en aan het station-zelve te wachten had.

Maar wij willen hier eens aannemen, dat, bij het geringer verschil in den waterstand op de Hollandsche vaarwaters dan op de Zeeuwsche, men, *door hellende vakken*, aan den vasten wal, zich zou kunnen in staat stellen, de op de van sporen voorziene stoombooten opgenomen wagentreinen, met tamelijk gemak, op den vasten wal te brengen, — *dan nog* moeten wij vreezen, dat die stoombooten, om het vermogen te bezitten, steeds den ganschen wagentrein over te voeren, van zulk eene zwaarte en uitgebreidheid zouden moeten zijn, dat de vaarwaters, waarop zij zouden moeten dienen, bezwaarlijk haren overtogt zouden gedoogen.

Het zou toch verkeerd zijn, de tot dus ver bekende communicatie en het getal reizigers tusschen Holland en Breda of Belgie tot maatstaf te willen nemen, evenzeer als het vervoer van goederen, per diligence.

De ondervinding heeft genoeg bewezen, hoezeer het gemak van te reizen en te vervoeren de menschen tot reizen en vervoeren aanspoort.

In éénen dag, op eene gemakkelijke wijze, heen en terug naar en van Antwerpen te kunnen reizen, en aldaar tusschen beiden zijne zaken te kunnen verrigten, welk een prikkel voor velen in Holland, die nu nog tegen het tijdverlies van twee of drie dagen en eene lange, verdrietige overvaart opzien!

Kon men intusschen geene stoombooten inrigten, geschikt om de treinen over te varen, dan bleef het bezwaar der behoefte aan een *driedubbel* materieel, in al deszelfs gewigt, bestaan.

En ook *dit* bezwaar, ook de kosten, hieraan verbonden, werden altans grootendeels vermeden, bij de verwezenlijking van het denkbeeld, door ons voorgedragen.

Ten derde, al kwam er *geen* spoorweg tot stand, zouden nog altijd de meeste Nederlandsche provincien een groot belang behouden, bij het, aan de zuidzijde des rijks, aan den vasten Europeschen wal verbonden zijn, door zoodanige bruggen over de rivieren, als van welke wij boven gesproken hebben. *Zeer gewigtige* bezwaren in de communicatie werden hierdoor eens en voor goed weggenomen; en het laat zich dus voorzien, dat *en* de Staat *en* de betrokkene provincien *en* de meest belanghebbende steden, als b. v. *Antwerpen*-zelve, *Breda*, *Geertruidenberg*, *'s Bosch*, *Gorinchem*, *Utrecht*, *Amsterdam* en *Rotterdam*, niet zouden aarzelen, zich eenige opofferingen te getroosten, om dit, ja wel eenigermate reusachtige, maar daarbij toch zoo hoogst nuttige werk voor schier geheel Nederland te doen tot stand komen. Bedriegen wij ons hierin niet, dan zouden concessionarissen, deze hulp voor de kosten *der bruggen* erlangende, of wel die werken voor rekening van den Staat, de provincien en steden kunnende verrigt worden, hierdoor eene zeer aanmerkelijke verligting ondervinden.

Wij komen nu tot de meerdere voordeelen, welke, bij de verwezenlijking van ons denkbeeld, daaruit voor de ondernemers zouden moeten ontstaan.

De rigting van den weg zou nu niet zijn van *Breda* op den *Moerdyk*, noch over *Oudenbosch*, *Willemstad* en de *Buitensluis*; maar over *Breda*, *Geertruidenberg*, over *Oosterhout*, *Sleeuwyk* en *Gorinchem*, over *Lekkerkerk* en *Krimpen*. Uit te weiden over het onnoemelijk getal meerdere *passagiers*, meerdere *goederen*, hetwelk zich op *dezen* weg ter opneming zou aanbieden, (in aanmerking genomen de dagelijksche veelvuldige stoombootsgelegenheid te *Dordrecht*, bestaande, en de anders onvermijdelijke verpligting tot tweemalen overvaren, — welke stad *daarom* des te gemakkelijker buiten de route vallen kon, en waarbij concessionarissen minder zouden verliezen,) achten wij overbodig. Men denke hier slechts aan die plaatsen, in den omtrek van *Breda*, van *Geertruidenberg*, van *Oosterhout*, aan de dusgenaamde *Langstraat*; aan al die plaatsen, welke hare onmiddellijke communicatie hebben op *Gorinchem*, hetzij die rondom de stad in *Zuid-Holland*, hetzij die in den *Boemelerwaard* en aangrenzende gedeelten van *Gelderland* of van de Provincie *Utrecht* gelegen; en men zal niet kunnen nalaten te erkennen, dat *hier* een veld gelegen is, zóó vruchtbaar in passagiers en te vervoeren goederen, dat de route op den *Moerdyk* of de *Willemstad* dáármede in geene de minste verhouding kan worden gebragt.

En nu komt hier nog bij de gewigtige stad *'s Hertogenbosch*, en al wat haar omringt. Een arm, van uit *die* stad naar *Sleeuwyk* uitgestoken, zou voor die stad en de daar achter of op de route gelegene plaatsen, (als b. v. *Heusden*,) gelegenheid aanbieden om in zeer korten tijd te *Rotterdam* of te *Antwerpen* te zijn. De verlenging kon welligt dan later van *'s Hertogenbosch* op *Maastricht* en van daar op *Aken* plaats vinden, en men ware dan ook met den spoorweg op *Keulen* in verbinding.

Achtte men meer verkieslijk, eenen arm van *'s Bosch* op *Breda* te hebben, naar welke laatste stad men echter over *Sleeuwyk* mede spoedig zou kunnen komen, ook *dit* kon geschieden; en voor *Tilburg* ware dit zeker mede van groot gewigt. In de kosten zoude er naar 't schijnt weinig verschil bestaan; doch om van *'s Bosch* te *Gorinchem* of *Rotterdam* te komen, zou men *dan* over *Breda* moeten, hetgeen natuurlijk tijdverlies zou medebrengen.

Aangenomen nu zelfs, dat het denkbeeld der *bruggen*, wegens bezwaren van waterbouwkundigen aard, niet ware te verwezenlijken, *dan nog* gelooven wij, dat ieder passagier de voorkeur zou geven aan het overtrekken der rivieren bij *Gorinchem*, *Lekkerkerk* en *Krimpen*, dan aan de stroomen tusschen de *Willemstad* en *Buitensluis* of tusschen *Moerdyk* en *Willemsdorp.* Ook aan het ponteveer te *Rotterdam* zelfs, kan de overvaart, bij eenigen ijsgang, al zeer spoedig groote bezwaren opleveren; zoodat, wilde men ook al het vroeger onbevaarbaar zijn dier rivieren dan gindsche breedere stroomen tegen ons aanvoeren, men toch dezelfde moeijelijkheid te *Dordt* en voor *Rotterdam* daartegen zou kunnen overstellen.

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

— Het plotselinge ontslag van den luitenant-generaal *Grabbe*, van het opperbevel over het Kaukasische leger, (in welke hoedanigheid hij nog in het begin van dit jaar een zeer vleijenden brief van den keizer met de Alexander-Newsky-orde in brillanten ontving) doet voor nieuwe nederlagen vreezen, welke de Russen daar onlangs na de in de maand Mei geledene, ondergaan hebben. Intusschen wordt van de zijde der regering, daaromtrent, even als over zoo menige hier bekende daadzaak, het diepste stilzwijgen bewaard. Ofschoon de langdurige oorlog met de bergvolken ons vele offers kost, zoo kan men toch, bij de bekende, voortdrijvende handelwijze des keizers, niet aannemen, dat men zich bepalen zal om de nog niet onderworpen landstreek in Daghestan alleenlijk af te sluiten, en deszelfs ten onderbrenging aan den tijd over te laten. De oorlog, al kost dezelve ook nog zoo vele bloedige offers, zal zekerlijk worden voortgezet, en eerst met de geheele bereiking van deszelfs doel eindigen. — Over de herhaalde berigten in eenige buitenlandsche dagbladen, dat keizer *Nikolaas* bij zijn jongst verblijf in Warschow groote veranderingen in de Poolsche staatsregeling van 1832 zou gemaakt, aan de Polen weder een eigen leger zou gegeven hebben, enz. moet men in Rusland hartelijk lagchen. Van al deze fraaije dingen komt niets. Polens tegenwoordige staatsregeling zal onveranderd blijven, of liever nog meer op Russischen voet worden gebragt.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 13 Nov. Ten gevolge der vroeg ingevallen koude en het daardoor ontstane drijf-ijs, is men reeds in de eerste helft van November bezig geweest, om in Pruisen de bruggen over den Wyssel en deszelfs oeverstroomen weg te nemen. In vele jaren is het de eerste maal dat zulks zoo vroeg geschiedt; verleden jaar gebeurde het

eerst den 23sten November. De koude was te Dirschau, des morgens van den 7., 36 gr. van Réaumur.

— Voor eenige dagen deelde de geh. hofraad *Muncke*, te Heidelberg aan zijne toehoorders de belangrijke opmerking mede, dat sedert den bekenden strengen winter van 1783—1784, in dit jaar weder voor het eerst het geval was voorgekomen, dat het kwikzilver op een der eerste zes Novemberdagen niet boven 0 *R.* kwam, zoo als dit den 6 dezer maand plaats vond. Over het algemeen meende hij tot dusverre eene groote overeenkomst tusschen dit jaar en het jaar 1783 te vinden.

— In het hertogdom Saxen Coburg–Gotha is het gebruik van ontvlambare zwavelstokjes (lucifers), strijkpapier en dergelijk gevaarlijk vuurtuig verboden geworden. Tot dit verbod schijnt te hebben aanleiding gegeven, de omstandigheid dat dezer dagen des morgens vroeg door een voerman, aan een huis een ongewoon sterk licht van binnen gewaar wordende, en zich in huis begevende, het gezin rustig aan het ontbijt vond zitten, doch toen men eene zijkamer opende, het bed, waarin twee kinderen sliepen, in lichtelaaije vlam brandende vond. Van eene plank, boven het bed, was een luciferstokje afgevallen, en was door de wrijving ontvlamt.

— Uit het Pommersche stadje T.... wordt door de dagbladen het volgende treurige voorval verhaald: Een aldaar in de algemeene achting staande beambte, echtgenoot eener bekoorlijke jonge vrouw, met welke hij in de gelukkigste verbindtenis leefde, had ten zijnent aan eenen officier van het garnizoen eene kamer verhuurd. Na verloop van ettelijke maanden, was het den listigen officier gelukt, des beambten vrouw te verleiden. De bedrogen man werd van alles onderrigt, doch beging de onvergefelijke zwakheid, der vrouwe, welke hij boven alles beminde, vergiffenis te schenken. De echtbreekster bleef echter niet van haren verleider af, en welhaast bekwam de echtgenoot, door onderschepte brieven, de zekerheid der herhaalde misdaad zijner schandelijke eer– en trouwvergetene gade. Toen hij daarvan de zekerheid bekwam, verduurde hij, zoo het scheen, dezen nieuwen slag des noodlots met gelatenheid; hij begaf zich naar zijne kamer en sloot zich aldaar op. Tot middernacht arbeidde hij in zijne beroepszaken; bragt daarop zijne eigene papieren in orde, greep een dolk en eene jagtbuks en begaf zich naar de slaapkamer zijner vrouw. Hij sloot de deur digt en trad voor het bed waar zij sliep, en terwijl zij, door het geluid ontwaakt, zich oprigtte, stiet hij haar den dolk in de borst. Na weinige oogenblikken had zij opgehouden te leven. Toen zij hare laatste ademtogt had geslaakt, greep de ongelukkige zijne buks, en schoot zich de hersenen uit het hoofd. De buren, op het gedruisch toegeloopen, vonden — twee lijken.

ENGELAND.

— Voor eenige dagen liet de Morning Post zich in een uitvoerig art. uit over den hevigen geest van verbittering tegen Engeland, welke thans de voortbrengselen der Fransche pers kenmerkt, en meent, dat deze geest wel eens een vuur zou kunnen doen ontbranden, dat slechts met bloed te blusschen was. Na gezegd te hebben, dat de nationale oorlogen allerwege meer en meer door het gezonde menschenverstand worden afgekeurd, en wij heden ten dage, en teregt, meer geneigd zijn, om alle mogelijke middelen tot bijlegging van den twist te beproeven, dan vroeger onze vaderen, zoodat de oorlog niet meer als toenmaals een gedeelte van de staatkunde der volken uitmaakt, maar als een uiterst middel na eene geheele uitputting van alle bronnen der staatkunde beschouwd wordt, gaat dit blad dus voort:

In deze meening schijnt ook de regering van Frankrijk te deelen, doch geenszins de zoo vurige massa des Franschen volks. Dronken van soldaten ijdelheid, brandend van verlangen om de militaire oppermagt in Europa, welke het voor 27 jaren op het slagveld verloor, te herwinnen: ontbloot van zedelijke grondbeginselen en van dat zachtere gevoel, dat zelfs huivert om ellende te brengen over eenen nationalen vijand, dorsten de Franschen naar bloed, vooral naar Engelsch bloed. Of het den *Napoleon* des vredes, zoo als men den tegenwoordigen Koning der Franschen noemt, gelukken zal, den oorlog zoo lang te verhinderen, tot de oorlogskoorts zijner natie wat afgekoeld is, wie kan dit voorzeggen. Wat echter het volk zelf betreft, dit schijnt te gelooven, dat deszelfs in Spanje, Rusland en op Waterloo's velden gekorte tijgerklaauwen weder genoeg zijn aangegroeid, en nu zou het wel weder wenschen losgelaten te worden tegen de voorwerpen van deszelfs haat. Maar de Franschen, zegt men, hebben thans de noodzakelijkheid ingezien om in hunnen toorn tevens het overleg te bewaren, en zoo hebben zij dan gaan begrijpen, dat het wel eens beter kon zijn, de Russen tot hunne bondgenooten, dan tot hunne vijanden te hebben. Tot een verbond met Rusland zijn ongetwijfeld de minder naauwgezetten van die partij genegen, welke den oorlog begeert; en zelfs zij, die zich als de verhevenste republikeinen voor doen en de maatschappelijke orde in naam der vrijheid dagelijks hoonen, zouden met vreugde een verbond met het despotisch Rusland sluiten, om de verstandige vrijheid van het overige Europa te verdelgen. Daar deze stemming in Frankrijk algemeen is, al deelt de regering niet in dezelve, houden wij het voor zaak, dat Groot–Brittanje voor het minst de mogelijkheid van een verbond tusschen dit land en Rusland in het oog houde, te meer, wanneer men de verregaande eerzucht, de veelomvattende plannen der arglistige politiek in aanmerking neemt, welke de handelwijze van het russische kabinet kenmerkt. Een nog dringender pligt is het voor de staten van Midden–Europa, op hunne hoede te zijn, om niet te eeniger tijd door de twee reuzenmagten van het Zuiden en het Noorden verpletterd te worden.

— Gedurende een storm, die in de maand Augustus laatstleden aan de Kaap de Goede Hoop gewoed heeft, zijn niet minder dan veertien schepen verloren gegaan. Daaronder telt men het Engelsch schip Waterloo, kapitein *Ager*, van Londen naar van Diemensland bestemd, en aan boord waarvan zich, behalve het scheepsvolk, tweehonderd veroordeelden, dertig soldaten en verscheiden vrouwen en kinderen bevonden; honderd zeven en tachtig van welke in de golven omgekomen zijn.

FRANKRIJK.

— Onlangs is te Parijs een Engelschman, die in het Palais-Royal ontbeten had, half dood in zijn hotel terug gebragt. Om eene weddingschap had hij, in tegenwoordigheid van getuigen, 150 dozijn kor–oesters, eene kreeft en een gebraden hoen verorberd, en daarbij eene flesch rum en vijf flesschen portwijn gedronken.

— Uit Beauvais schrijft men: »Zondag ll. heeft eene verschrikkelijke gebeurtenis de gemeente Beilarre in droefheid gedompeld. Een huisgezin, uit 4 personen bestaande, is vergiftigd door het eten van champignons. Na van tafel opgestaan te zijn, klaagde eerst de oudste zoon, oud 18 jaren, over buikpijn en misselijkheid; terwijl men hem hulp toebragt, werd de dochter, oud 15 jaren, insgelijks ongesteld, welke ongesteldheid zich daarop ook bij den heer en mev. *Rabin*, vader en moeder der beide kinderen, openbaarde. Alle hulp bij de kinderen aangewend was te vergeefs; zij stierven beiden. De ouders zijn nog gevaarlijk ziek."

BELGIE.

ANTWERPEN, den 15. November. De *Précurseur* bevat heden het volgende, zoo treurig als belangrijk berigt:

SCHIPBREUK NABIJ BOULOGNE.

Schip komende uit China, ter grootte van 1515 Tonnen,
Honderd en negen (109) personen verongelukt.
Twee en een half millioen verzwolgen.

Naar luid van al de brieven, die ons heden van de Fransche kusten langs het Kanaal en de Noordzee geworden, schijnt het, dat door stormen, die wij deze laatste dagen hebben gehad, veel schipbreuken en groote verwoestingen zijn aangerigt geworden. De meest opmerkenswaardige schipbreuk is voorzeker die van het fraaije en groote Engelsche schip the Reliance, Kapt. *Thomas Greene*, van 1515 tonnen, komende uit de Chinesche zeeën en bestemd naar Londen, met een kargasoen van 25,800 kisten thee, 245 kisten gember en 68 kisten verschillende waren, alles te zamen eene waarde van meer dan twee millioen franken vertegenwoordigende.

Het is in den nacht van den 11. op den 12. dezer geweest, dat de *Reliance*, op de kust bij Marimout, zeven mijlen ten westen van de haven van Boulogne is komen stranden en reeds in den morgen van den 12. was er geen spoor meer van te zien.

Van de 116 personen, die zich aan boord van het verongelukte schip bevonden, te weten 75 Engelschen, 27 Chinezen en 22 Nederlanders (*hier is blijkbaar eene fout, want deze optelling geeft 124 personen*), zijn er slechts *zeven* gered.

Een van de plaats zelve geschreven, brief, gedagteekend van den 13. Nov., ten 4 ure des namiddags, meldt ons, dat er reeds omstreeks de duizend kisten thee op het strand opgehaald en onder opzigt der douane gesteld waren geworden. Ieder oogenblik werden er nog meerdere opgevischt.

Een andere, van Boulogne geschreven brief besluit aldus: Het is een hoogst droevig voorval. De scheepstimmerman, de *eenige geredde Europeaan* (de zes andere zijn Lascars), zegt, dat de *Reliance* zeer kort na het stranden gespleten is, en daar het stranden ongelukkig bij eb had plaats gehad, hadden de golven door het uit een jagen der brokken, alle middel van redding aan de schipbreukelingen benomen gehad.

NEDERLANDEN.

ASSEN 14. Nov. Nopens den staat van de besmettelijke longziekte in deze provincie verneemt men het volgende. Behalve te Coevorden, Barneveld en Erm is, dezelve mede uitgebroken te Assen, bij een rund, en te Aalden, gemeente Zweelo, mede bij een rund. Het is opmerkelijk, dat juist deze runderen behooren onder die, welke gedurende den afgeloopen zomer naar Coevorden zijn gezonden, om aldaar op de landen rondom die stad te weiden, het vermoeden ontstaat daar door, dat de runderen, welke aldaar geweid hebben, de besmetting te Coevorden opgelaan en met zich gevoerd hebben naar de plaats alwaar dezelver eigenaren woonden. Zoo dit het geval mogt zijn, kan men waarlijk niet genoeg op den gezondheidsstaat van zoodanige runderen letten, en dezelven afzonderen van dezulken, welke niet te Coevorden hebben geweid.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Amsterdam wordt een weekblad, het Mannakruikje, uitgegeven. (H. B.) — In het Zwitsersch kanton Graauwbunderland zijn oproerigheden uitgebroken. — Te Rotterdam wordt met veel bijval het toegemetselde venster vertoond. — Men klaagt te Berlijn over de vroeg ingevallen koude en het daardoor ontstane drijfijs. — Tegen Johanna te Kiefte, oud 43 jaren, dagloonster, wonende te Hummelo, is een geregtelijk onderzoek ingesteld, als zich zullende hebben schuldig gemaakt aan het plegen der misdaad van dubbel huwelijk. — De beruchte Chr. Afg. Ger. predikant H. de Cock is ll. maandag te Gron. overleden, 42 j. oud. — De Koningen Willem I en II zullen dezen winter Weimar bezoeken. — Een huisvader te Zierikzee is gevat als verdacht van brandstichting. — Aangeboden eene weduw met eenige ƒ1000. (HB. 3437.) — De Main bij Wurtzburg is reeds digtgevroren geweest. — Een Eng. oorlogschip is in 87 dagen uit Engeland naar China gezeild; de snelste zeilreis die bekend is. — De herbouw van Hamburg gaat met spoed voort en zal met 1848 voltooid zijn. — De British Queen betrekt de winter–kwartieren. — Een welmeenend protestant zonder ligchaamsgebreken bied zich ten huwelijk aan een weeskind met met ƒ700 inkomen. — Te Montfoort wordt reeds 3/5 der bevolking bedeeld. — Te Parijs sterven vele volwassenen aan de kinderpokken. (Rott. Cour.)

ERRATA.

In onze Nummers van den 14. en 16. dezer staat, in een ingezonden stuk, bij herhaling Stellenisten; moet zijn: Hellenisten.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel geteekend Z., in ons volgend No.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 19 November. Sedert den 17 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Amicitia, J. H. Michaelsen, Havanna, suiker; Alexandre, C. R. Lundberg, Ulenborg, hout, pik en teer; Henrikus, W. Rebock, Riga, lijnzaad; Britannia, J. H. Oltmans, Rustingorand, haver en raapzaad; Harmony, J. B. de Buhr, Bergen, stokvisch en traan; Anna Johanna, H. Schunhege, Koningsbergen, garst en tarwe; die Esche, C. W. Leets, Riga, lijnzaad; The Mary, J. Turner, Rio-Janeiro, koffij; La Reine, J. R. Janssen, Hull, stukgoed.

Voor Gend bestemd:

Augusta, F. Seyers, Firett, J. Gronbeek, beide Riga, lijnzaad; Virginie, J. Braakmann, Amsterdam, suiker; Hermann, J. Bruls, Riga, lijnzaad.

Van Gend gezeild:

Louise, F. Jensen, ballast, Rostock.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIRREN.